

अष्टमे गर्भमासि च तस्याः स्वैरम् उपेत्य तं
 आद्या विन्दुमती भार्या शक्तिदेवम् उवाच सा । 186
 वीर तत् स्मर यन् मक्ष्यं प्रतिश्रुतम् अभूत् तया,
 सो ऽयं द्वितीयभार्याया गर्भमासो ऽष्टमस् तव । 187
 तद् गत्वा गर्भम् एतस्या विपाद्य 'उदरम् आहूत,
 अनतिक्रमणीयं हि निजं सत्यवचस् तव । 188
 एवम् उक्तस् तया शक्तिदेवः स्नेहकृपाकुलः
 प्रतिज्ञापरतत्त्वश् च क्षणम् आसीद् अनुत्तरः । 189
 जातोद्विगश् च निर्गत्य विन्दुरेखात्तिकं ययौ,
 सा 'अपि खिन्नम् उपायान्तं तं विलोक्य 'एवम् अब्रवीत् । 190
 आर्यपुत्र विषण्णो ऽसि किम् अद्य, ननु वेद्म्य् अहं,
 विन्दुमत्या प्रयुक्तस् त्वं गर्भस्य 'उत्पाटने मम । 191
 तच् च ते ऽवश्यकर्तव्यं, कार्यं किञ्चिद् धि विद्यते,
 नृशंसता च न 'अस्त्य् अत्र काचित्, तन् मा घृणां कृथाः । 192
 तथा हि शृणु नाथ 'अत्र देवदत्तकथाम् इमां.

पुरा 'अभूद् धरिदत्ताख्यः कम्बुकाख्ये पुरे द्विजः । 193
 तस्य च श्रीमतः पुत्रः कृतविद्यो ऽपि शैशवे
 देवदत्ताभिधानो ऽभूद् द्यूतैकव्यसनी युवा । 194